

stændig gennemført, andrage 117,000 Kr. aarlig. Værdige Medlemmer ville se, at det er ikke noget overordentlig stort Offer, som Staten derved kommer til at bringe, det er for hvert af disse ny Hjem, der oprettes, ca. 21 Kr. aarlig, og det er kun de første Aar, thi det Rentetab, som Staten lider, vil stadig formindskes efter som Udbragene indgaa. Jeg føler mig overbevist om, at det Tab, som Staten paa den Maade kommer til at lide, i Virkeligheden ikke bliver noget Tab. Det vil vise sig, at Oprettelsen af disse Jordbrug vil føre til, at en Mængde af dem, der nu forlade Landet, herefter vil blive herhjemme, i det Øjeblik de her kunne finde en Stilling, som de kunne føle sig tilfredsstillende ved. Der vil blive dannet mange ny Hjem ved Oprettelsen af disse Jordbrug, og det, at man saaledes forhindrer mange Familier i at forlade Landet, vil jo være en overordentlig Gevinst for Staten. Naar vi antage, at Oprettelsen af hvert saadant Jordbrug vil koste Staten 21 Kr. om Aaret, saa vil en saadan Familie alene i indirekte Statter under de nu bestaaende Forhold betale Staten dette Beløb rigelig tilbage, ikke at tale om den forøgede Værdi, der staves ved, at Produktionen forøges. Det vilde være en virkelig Fordel, om vi kunde holde Folk herhjemme i Stedet for, at de nu, naar de ere naaede op til den voksne og arbejdsdygtige Alder, forlade Landet, hvad der jo sikkert maa betragtes som et stort Nationaltab. Endringsforslag under Nr. 30 og 31 har jeg allerede omtalt tidligere. Jeg kommer saa til en lille Ændring under Nr. 32, nemlig et Forslag om, at det Statsbidrag, som kan udbetales, og saa fuldt ud kommer til Anvendelse, idet det stilles til Raadighed for det kommende Aar, for saa vidt man i et enkelt Aar ikke bruger hele Beløbet. Endelig have vi under Nr. 34 foreslaaet, at for saa vidt Debitor ønsker at udbetale et større Beløb, end det efter Loven er foreskrevet, skal han have Lov dertil, naar Udbraget udgør mindst 50 Kr. Det er jo ikke sandsynligt, at nogen af Brugere af disse smaa Jordblodder i det hele taget vil afdrage noget ud over det, de behøve, før de 1,200 Kr. ere afdragne. Men saa kunde det tænkes, at de kunde ønske hurtigere at saa Restbeløbet afdraget, da de jo saa vilde være i Stand til at gøre nyt Vaan. De følgende Ændringer ere enten ubetydelige eller en Følge af, at Kreditforeningerne ikke længere — efter vort Forslag — benyttes. Endelig er der under Nr. 40 af Mindretallet stillet et Ændringsforslag, som jeg i Øjeblikket ikke skal udtale mig om, men som gaar ud paa, at de skulle

have Ret til at opføre Lejehuse paa disse Jorder. Og under Nr. 42 er der et Forslag om, at man maa lægge Jord til disse Husmandsbrug, dog at det samlede Areal ikke bringes op over 1 Td. Hartkorn. Der har i Udvalget, som angivet i Betænkningen, været Uenighed om hele dette Forhold, idet der fra en vis Side i Udvalget er blevet paastaet, at det ikke kunde forhindres ved disse Brug, at man drev anden Jord sammen dermed. Jeg tror heller ikke, at det efter Lovforslaget vil være muligt at forhindre det, men i saa Fald er det jo heller ikke nødvendigt, at der tages en saadan Bestemmelse. Dog vil man jo nu have Lejlighed til at høre, hvad den højtærede Minister mener om, hvorledes Loven i det hele taget paa dette Punkt skal forstaaes. Til § 24 er stillet nogle Ændringsforslag af Udvalget angaaende det Tilfælde, at Ejeren overdrager Jorden til sin Søn eller Datter. Der foreslaa vi noget lempeligere Betingelser, end Regeringens Forslag lyder paa, og det er hele Udvalget enigt om. Derimod stiller Mindretallet til § 25 et Ændringsforslag, der gaar ud paa, at naar en Enke, som er i Besiddelse af et af disse Huse, gifter sig paa ny, behøver Manden ikke at opfylde de Betingelser, som dette Lovforslag fordrer, men saa kan han indtræde, uden at han behøver at opfylde nogen som helst Betingelse. Kun i det Tilfælde Enken dør, foreslaar Mindretallet, at Gælden til Statskassen skal indfris. Jeg kan nu ikke se andet, end at det er et noget haardt Forslag, naar Mindretallet paa den Maade lader Staten faa Ret til at inddrive Beløbet. Flertallet derimod er gaet den samme Vej, som Lovforslaget bestemmer, og mener, at idet Manden indtræder og bliver Ejer, skal han opfylde bestemte Betingelser. Flertallets Forslag her er i fuld Overensstemmelse med Regeringens Forslag, dog at det ikke stiller saa vidtgaaende Fordringer, men Flertallet har ment, at idet Manden indtræder som Ejer, maa han opfylde bestemte Betingelser for at indtræde i dette Forhold. Vi finde det af en noget ejendommelig Natur, at man lader en Mand indtræde som Ejer og maaske arbejde paa denne Ejendom i en lang Aarværelse og saa, naar han er bleven gammel og mulig har en Børneskole, og Konen dør, saa kan Forholdet over for Statskassen, som hidtil har bestaaet, ikke fremdeles bestaa. Vi tro, at det er rigtigt at følge det samme Princip, som Regeringen har foreslaaet, og at fastsaa disse Betingelser i det Øjeblik, Manden træder ind som Ejer. Det samme er Tilfældet med de af Flertallet stillede Ændringsforslag til § 26, hvor ogsaa Mindretallet